

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปที่จะวิเคราะห์การอ้างเหตุผลของนักวิชาการที่มีบทความจริงพิมพ์ในวารสารวิชาการสาขาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาถึงสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกตั้งในบทความและบทสัมภาษณ์
2. เพื่อจำแนกการอ้างเหตุผลที่บกพร่องตามเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่อง
3. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกตั้งที่ปรากฏในบทความและในบทสัมภาษณ์ของนักวิชาการกลุ่มเดียวกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกตั้งที่ปรากฏในบทความในวารสารวิชาการสาขาการศึกษาที่ได้รับการจัดอันดับว่ามีคุณภาพดีและในวารสารวิชาการสาขาการศึกษาอื่น

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย การคำนวณค่าสถิติและการทดสอบสมมติฐานตามลำดับของวัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัยดังนี้

1. สัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกตั้งในบทความและบทสัมภาษณ์ และการเปรียบเทียบ
2. สัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกตั้งในบทความในวารสารที่ได้รับการจัดอันดับว่ามีคุณภาพดีและในวารสารอื่นและการเปรียบเทียบ
3. ความถูกต้องของการอ้างเหตุผลและสาเหตุของการอ้างเหตุผลบกพร่อง

1. สักส่วนของกรอ้างเหตุผลที่ถูกต้องในบทความและบทสัมภาษณ์และการเปรียบเทียบ

ตารางที่ 5 จำนวนครั้งของการอ้างเหตุผลที่ปรากฏในบทความและบทสัมภาษณ์
ของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา

คนที่	จำนวนครั้งของการอ้างเหตุผล		
	บทความ	บทสัมภาษณ์	รวม
1	11	7	18
2	1	10	11
3	5	7	12
4	6	-	6
5	3	7	10
6	1	3	4
77	9	6	15
8	10	5	15
9	5	2	7
10	2	6	8
11	7	8	15
12	3	6	9
13	9	7	16
14	1	2	3
15	4	-	4
16	7	13	20
17	-	11	11
รวม	84	100	184

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา มีการอ้างเหตุผลในบทสัมภาษณ์ (100 ครั้ง) มากกว่าในบทความ (84 ครั้ง) ถึงแม้ว่าจะมีตัวอย่างถึง 2 คนที่ไม่ปรากฏการอ้างเหตุผลในบทสัมภาษณ์ก็ตาม เมื่อรวมการอ้างเหตุผลทั้งในบทความและบทสัมภาษณ์แล้ว ปรากฏจำนวนครั้งของการอ้างเหตุผลสูงสุดคือ 20 ครั้งและต่ำสุดคือ 3 ครั้ง โดยที่ตัวอย่างแต่ละคนมีบทความและบทสัมภาษณ์ที่นำมาวิเคราะห์คนละ 2 ชิ้นเท่านั้น

และถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งในการอ้างเหตุผลเปรียบเทียบระหว่างในบทความและบทสัมภาษณ์แล้ว จะเห็นว่าการอ้างเหตุผลเฉลี่ยในบทความ ($\bar{X} = 4.94$) ต่ำกว่าในบทสัมภาษณ์เล็กน้อย ($\bar{X} = 5.88$)

ตารางที่ 6 จำนวนการอ้างเหตุผลในบทความและบทสัมภาษณ์จำแนกตามความถูกต้องของการอ้างเหตุผล

	การอ้างเหตุผล						รวม	
	ถูกต้อง	บกพร่อง				ไม่ใช่เหตุผล		
		1	2	3	4			รวม
บทความ	16	16	36	-	13	62	6	84
บทสัมภาษณ์	24	14	44	-	9	67	9	100
รวม	40	30	80	-	19	129	15	184

หมายเหตุ การอ้างเหตุผลบกพร่อง

- 1 หมายถึง บกพร่องเนื่องจากการใช้ภาษา
- 2 หมายถึง บกพร่องเนื่องจากสิ่งที่นำมาอ้างเป็นเหตุผล
- 3 หมายถึง บกพร่องเนื่องจากการอ้างเหตุผลผิด
- 4 หมายถึง บกพร่องเนื่องจากการทิ้งเหตุผล

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าทั้งในบทความและบทสัมภาษณ์ปรากฏการอ้างเหตุผลบกพร่องเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.11) มีการอ้างเหตุผลที่ถูกต่อน้อย (ร้อยละ 21.74) และยังไม่ปรากฏว่ารูปการอ้างเหตุผลที่ปรากฏนั้นไม่ใช่การอ้างเหตุผลอยู่ด้วยเล็กน้อย (ร้อยละ 8.15) ในส่วนของกรอ้างเหตุผลบกพร่อง มีสาเหตุมาจากสิ่งที่นำมาอ้างเป็นเหตุผลบกพร่องมากที่สุด (ร้อยละ 62.02) รองลงมาคือความบกพร่องจากการใช้ภาษา (ร้อยละ 23.26) และความบกพร่องจากการตั้งเหตุผล (ร้อยละ 14.73) ตามลำดับ และไม่ปรากฏว่ามีความบกพร่องของการอ้างเหตุผลที่มีสาเหตุมาจากการใช้วิธีการอ้างเหตุผลผิดเลย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกต้อในบทความและบทสัมภาษณ์ โดยใช้สถิติทดสอบซี (Z - test) แล้วพบว่า สัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกต้อในบทความ (P = 0.19) และในบทสัมภาษณ์ (P = 0.24) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Z = -0.83)

2. สัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกต้อในบทความในวารสารที่ได้รับการจัดอันดับว่ามีคุณภาพก็ตามผลการวิจัยและในวารสารอื่น และการเปรียบเทียบ

ตารางที่ 7 จำนวนครั้งของการอ้างเหตุผลที่ปรากฏในบทความที่นำมาศึกษา
จำแนกตามประเภทของวารสาร

จำนวนครั้งของการอ้างเหตุผล	วารสารจากผลการวิจัย	วารสารอื่น
13	-	2
12	-	-
11	-	1
10	1	-
9	1	-

ตารางที่ 7 (ต่อ)

จำนวนครั้งของการอ้างเหตุผล	วารสารจากผลการวิจัย	วารสารอื่น
8	3	1
7	3	2
6	4	5
5	5	5
4	4	3
3	5	6
2	9	11
1	1	7
-	6	1
รวม	42	44

จากตารางที่ 7 นี้จะเห็นว่าจำนวนครั้งสูงสุดที่ปรากฏการอ้างเหตุผลในบทความที่นำมาศึกษาคือ 13 ครั้ง และมีบางบทความที่ไม่มีรูปการอ้างเหตุผลอยู่ในบทความนั้นเลย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบทความจากวารสารที่ได้รับการจัดอันดับว่ามีคุณภาพที่ตามผลการวิจัย จำนวนครั้งสูงสุดในการอ้างเหตุผลในบทความในวารสารกลุ่มนี้ก็ต่ำกว่าในวารสารอื่น และเมื่อพิจารณาจำนวนของการอ้างเหตุผลรวมทั้งสิ้นแล้ว ก็มีจำนวนครั้งน้อยกว่า (162 ครั้ง) จำนวนการอ้างเหตุผลในบทความในวารสารอื่น (188 ครั้ง) โดยที่มีจำนวนบทความที่นำมาเป็นตัวอย่าง (42 บทความ) น้อยกว่าจำนวนบทความในวารสารอื่น (44 บทความ) ด้วย

ตารางที่ 8 จำนวนการอ้างเหตุผลในบทความจำแนกตามประเภทของวารสารและความถูกต้องของการอ้างเหตุผล

ประเภทของวารสาร	การอ้างเหตุผล							รวม
	ถูกต้อง	บกพร่อง					ไม่ใช่เหตุผล	
		1	2	3	4	รวม		
วารสารจากผล การวิจัย	39	30	58	-	16	104	19	162
วารสารอื่น	36	32	69	1	20	122	30	188
รวม	75	62	127	1	36	226	49	350

- หมายเหตุ การอ้างเหตุผลบกพร่อง
- 1 หมายถึง ความบกพร่องจากการใช้ภาษา
 - 2 หมายถึง ความบกพร่องจากสิ่งที่น่าสนใจเป็นเหตุผล
 - 3 หมายถึง ความบกพร่องจากวิธีการอ้างผิด
 - 4 หมายถึง ความบกพร่องจากการทิ้งเหตุผล

จากตารางที่ 8 นี้จะเห็นว่าจากการอ้างเหตุผลทั้งหมด (350 ครั้ง) ส่วนใหญ่เป็นการอ้างเหตุผลบกพร่อง (ร้อยละ 64.57) มีที่อ้างเหตุผลถูกต้องเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 21.43) และปรากฏรูปการอ้างเหตุผลที่ไม่ใช่การอ้างเหตุผลอยู่บ้าง (ร้อยละ 14.00) แม้จะแยกพิจารณาตามประเภทของวารสารก็ได้ผลเช่นนี้ นอกจากนั้นแล้ว ในส่วนของการอ้างเหตุผลบกพร่องนั้น พอจะจัดอันดับได้ว่าสาเหตุใหญ่ของความบกพร่อง คือความบกพร่องของสิ่งที่น่าสนใจเป็นเหตุผล (ร้อยละ 56.20) รองลงไปที่ความบกพร่องจากการใช้ภาษา (ร้อยละ 27.43) ความบกพร่องจากการทิ้งเหตุผล (ร้อยละ 15.93) และสุดท้ายคือความบกพร่องจากวิธีการอ้างเหตุผลผิด (ร้อยละ 0.44)

และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของวารสารก็ได้ผลเช่นเดียวกัน

จากการพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนของการอ้างเหตุผลที่ถูกต้องในบทความในวารสารทั้งสองประเภท โดยใช้สถิติทดสอบซี ($Z - test$) ปรากฏว่าสัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกต้องในบทความในวารสารที่ได้รับการจัดอันดับว่ามีคุณภาพดี ($P = 0.24$) และสัดส่วนของการอ้างเหตุผลถูกต้องในบทความในวารสารอื่น ($P = 0.19$) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($Z = 1.25$)

3. ความถูกต้องของการอ้างเหตุผลและสาเหตุของการอ้างเหตุผลบกพร่อง

ตารางที่ 9 จำนวนการอ้างเหตุผลจำแนกตามความถูกต้องของการอ้างเหตุผลและที่มา

การอ้างเหตุผล	วารสารจากผลการวิจัย	วารสารอื่น	บทความ	บทสัมภาษณ์	รวม
ถูกต้อง	39	36	16	24	115
บกพร่อง	104	122	62	67	355
ไม่ใช่เหตุผล	19	30	6	9	64
รวม	162	188	84	100	534

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าจากการอ้างเหตุผลทั้งหมด (534 ครั้ง) ที่นำมาวิเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นการอ้างเหตุผลที่บกพร่อง (ร้อยละ 66.48) มีการอ้างเหตุผลที่ถูกต้องอยู่น้อย (ร้อยละ 21.54) และมีรูปการอ้างเหตุผลส่วนหนึ่งไม่ใช่การอ้างเหตุผล (ร้อยละ 11.99) และเมื่อพิจารณาความถูกต้องของการอ้างเหตุผลจำแนกตามแหล่งที่ได้มา ก็เห็นว่าจำนวนการอ้างเหตุผลที่ถูกต้อง บกพร่องหรือที่ไม่ใช่เหตุผลก็มีลักษณะอย่างเดียวกัน คือมีการอ้างเหตุผลบกพร่องมากที่สุด รองลงมาคือการ

อ้างอิงเหตุผลถูกต้องและที่ไม่ใช่การอ้างเหตุผลตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนการอ้างเหตุผลบกพร่องจำแนกตามสาเหตุของ
ความบกพร่อง

สาเหตุของความบกพร่อง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
การใช้ภาษา	92	25.92	2
สิ่งที่นำมาอ้างเป็นเหตุผล	207	58.31	1
วิธีการอ้างผิด	1	0.28	4
การทิ้งเหตุผล	55	15.49	3
รวม	355	100.00	

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของการอ้างเหตุผลบกพร่องนั้น
เกิดจากความบกพร่องของสิ่งที่นำมาใช้อ้างเป็นเหตุผล (ร้อยละ 58.31) รองลงมาคือ
ความบกพร่องของภาษา (ร้อยละ 25.92) ความบกพร่องจากการทิ้งเหตุผล (ร้อยละ
15.49) และความบกพร่องจากวิธีการอ้างเหตุผลผิด (ร้อยละ 0.28) ตามลำดับ
รายละเอียดของลักษณะความบกพร่องในแต่ละสาเหตุมีในภาคผนวก